

Forslaget gaar ud paa, at der ydes Tilskud til Kommuner eller til private Institutioner eller Personer til Oprettelse og Drift af Vuggestuer for Spædbørn indtil 2—3 Aars Alderen, til Smaabørnsasyler eller Børnehaver for Børn i Alderen fra 3—7 Aar og til Dagarbejdsskoler eller Fritidshjem for Børn i den skolepligtige Alder. Tilskuddet maa ikke overstige Halvdelen af Udgifterne til Drift og Montering af Lokalerne, derimod gives der ikke Tilskud til selve Lokalerne eller Opførelse af Bygninger. Det glædelige er, synes jeg, at Lovforslaget ikke alene gaar ud paa at yde Støtte til kommunale Foranstaltninger, men ogsaa til private. Thi om disse Foranstaltninger gælder det, at det hele Børneforsorgsarbejde i høj Grad staar og falder med den personlige Indsats, idet det ikke nytter, at man har Lokale og Penge o. s. v., alle de ydre Ting, der skal til, hvis man ikke har de gode, personlige Kræfter, der skal sættes ind. Her er Brug for Mennesker, der har Kærlighed til Børn, og som har Forstaaelse af de Kaar, de er dømt til at leve under, Mennesker med Offerwillie og Tjenersind overfor disse Skarer af Samfundets Stifbørn. Kan vi ved Tilskud skabe gode Rammer for Arbejdet, har jeg ogsaa Tiltro til, at der i Samfundet vil findes nok af Mænd og Kvinder, der kan og vil tage de herhenhørende Op-gaver op.

Der kunde maaske siges og for en stor Del med Rette, at vi mangler Uddannelsessteder for Mennesker, som gerne vil uddannes til denne Gerning. Der findes dog enkelte saadanne; jeg vil i denne Forbindelse nævne Frøken Wulfs Børnehavekursus for unge Kvinder, hvor der aarlig uddannes Kvinder til at tage Gerningen op i Børnehavetjenesten. De unge Kvinder faar her en teoretisk og praktisk Uddannelse, som særlig sigter paa at dygtiggøre dem til at arbejde med de mindre Børn. Der er maaske ogsaa andre lignende Kursus, som jeg ikke kender. Men jeg vil gerne pege paa, at Staten paa dette Omraade maa være til Rede og række en hjælpende Haand, for at der stadig kan blive saadanne Uddannelsessteder, hvor Mennesker, der vil gaa i Børneforsorgens Tjeneste, kan faa den nødvendige Uddannelse.

Medens Børneloven af 1905, som allerede omtalt, nævner den forebyggende Børneforsorg for Børn i skolepligtig Alder, har den ikke et Ord om Forsorg for Børn under den skolepligtige Alder. Her staar vi altsaa ved det foreliggende Lovforslag

overfor noget helt nyt, nemlig et fast, normalt Statstilskud, der ogsaa kan anvendes til Børn, inden de naar den skolepligtige Alder, til Vuggestuer, Smaabørnsasyler og Børnehaver. Angaaende Vuggestuer vil jeg gerne sige, at vel er den bedste Maade at forsørge Spædbørn paa den at yde Moderen en saadan Støtte, at hun Dag og Nat kan pleje og passe sit Barn; men dette lader sig vanskeligt praktisere, og Følgen bliver da let, at Barnets Pasning overlades til de større Søkende, medens Moderen er paa Arbejde. Det er da et Gode og en Betyggelse, naar Moderen kan bringe sit Barn hen til et Sted, hvor hun kan være sikker paa, at Barnet er under kyndig Pasning i sunde Omgivelser. Der bliver undertiden anket over manglende Hygiejne paa Vuggestuerne. Jeg ved ikke noget om det af egen Erfaring. Men Lovforslaget kræver jo Tilsyn med alle disse Institutioner, og det maa betragtes som givet, at der i den Henseende vaages over, at alt bliver, som det bør være.

Med Hensyn til Smaabørnsasyler og Børnehaver mener jeg, vi staar overfor Institutioner, der maa hjælpes frem i meget stærk Grad. Det er indlysende, at det er et uvurderligt Gode, at Smaabørn, som er henviste til at leve deres Liv i snavsede og skønhedsforladte Baggaarde, overladede til sig selv eller ældre Søkendes Opsorg, medens Forældrene er paa Arbejde, kan komme hen i Asyler og Børnehaver og være under kyndig Vejledning og Tilsyn. Hvis nogen af de ærede Medlemmer har Lejlighed til det, vil jeg anbefale dem at gaa en Tur ud og se paa et saadant Børnehjem; der findes en halv Snes Børnehaver her i Hovedstaden og nærmeste Omegn. Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) gav i en Tale her i Salen i Efteraaret en meget mørk, men sikkert meget sandfærdig Skildring af de skrækkelige Omgivelser, Børn ude i de fattige Kvarterer er henviste til at leve i. Hvis man ulejlig sig ud i Folkebørnehaven, vil jeg love, at man faar et meget lyst Billede af, hvorledes der med smaa, primitive Midler kan skabes et lille Fristed med Skønhed og Glæde for disse uheldigt stillede Smaabørn. Naar man ser, hvorledes Børnene færdes her og under Leg og Sang lærer at udføre smaa Arbejder, lærer Orden og det, der er alle Børns medfødte Lyst, det at gøre Nytte, er man med det samme overbevist om den overordentlige Betydning, det vil faa, om